

ת"ד 10449/11/14 - מדינת ישראל נגד אלעד גורן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 10449-11-14 מדינת ישראל נ' גורן
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
אלעד גורן
06 יולי 2016

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דמוני עטייה

ב"כ הנאשם: עו"ד ישראל גרבאוי

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

מתיר לנאשם לחזור בו מכפירתו.

על יסוד הודאת הנאשם, אני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ל' סיוון תשע"ו, 06/07/2016 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה רשלנית; התנהגות שגרמה נזק לרכוש וחבלה של ממש לגוף; ואי שמירת רווח.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, בתאריך 10.7.14, סמוך לשעה 16:50, הוא נהג באופנוע, בכביש 22, מכיוון חיפה, לכיוון עכו. הכביש במקום הוא דו נתיבי תקין, יבש, הראות טובה, ויש עיקול קל שמאלה. כמו כן, יש במקום מעקה בטיחות, בצד ימין, ושדה הראייה פתוח לפניו במרחק 200 מטרים. אותה עת, נסע לפניו רכב הנאשם, פיאט מסחרי, הנהוג בידי מר קסיס שמואל. הפיאט בלם לאחר שכלי רכב לפניו, בלמו אף הם. הנאשם לא שם לב לדרך, לא שמר על מרחק מתאים מהרכבים שלפניו, בלם והתנגש עם החלק הקדמי של האופנוע בחלק האחורי של הפיאט. כתוצאה מהתאונה, נפגע הנאשם באופן קשה למדי. הוא נחבל חבלות של ממש, אובחנו שברים רבים בגופו, והוא אושפז לתקופה ארוכה.

העבירות אותן עבר הנאשם, הינן עבירות חמורות, שכן הוא סיכן את חייו באופן משמעותי, עקב חוסר הזהירות שהפגין בכביש, והדבר כמעט והסתיים באסון. אך נוכח הפציעות, כפסע היה בינו לבין תאונה קטלנית.

אשר לנסיבות התרחשות התאונה, מדובר בתאונה שנגרם בגינה נזק רב וחבלות קשות, בעיקר לנאשם. כאמור, הנאשם אושפז תקופה ארוכה, הוא שטח בפניו בית המשפט את הקשיים, הטראומה, והכאבים העזים אשר פוקדים אותו, עד עצם היום הזה.

יתרה מזאת, הנאשם הוכר כנכה, וכיום אף משתמש ברכב שמיועד לנכים.

עוד אציין, כי בית המשפט נחשף בהסכמת הצדדים, לראיות, ולפסק דין אזרחי שניתן בתובענה שהתנהלה בין הנאשם לבין נהג המסחרית, כאשר מי שהגיש את התביעה הכספית היה הנאשם, אשר עתר לשפות אותו בנזקים שנגרמו לו לאופנוע. הנאשם זכה בתביעתו, אך זה לא העיקר.

הוגש לעיוני הפרוטוקול, ופסק הדין, ממנו עולה כי התרחיש להתרחשותה של התאונה, מתיישב לא מעט עם הגרסה ששטח בפניו הנאשם, במהלך הגישור.

זאת ועוד, מסתבר, מעיון בפרוטוקול, שנהג הפיאט, סתר את עצמו בנקודה מהותית, כאשר טען כי לא ניסה לעקוף את הרכב שלפניו, ורק בשלב מאוחר יותר, הודה שסטה ימינה.

אזכיר, בהקשר זה, כי גרסת הנאשם, מעיקרה, הייתה שרכב הפיאט סטה לנתיב נסיעתו, דבר שהוביל להתרחשותה של התאונה.

אינני כמובן, נדרש להכריע בין הגרסאות, שכן, לא שמעתי את מלוא הראיות, אך העובדה שיש היתכנות לתרחיש שמספק הנאשם, היא עובדה משמעותית, שבית המשפט חייב לקחת אותה בחשבון במסגרת גזר הדין.

עוד אציין בהקשר זה, כי גם בית המשפט האזרחי, אימץ את גרסת הנאשם, וקבע על פיה ממצאים עובדתיים הכוללים את העובדה המהותית לענייננו, והיא שרכב הפיאט סטה וחסם את דרכו של הנאשם, אך יחד עם זאת, קבע כי גם לנאשם תרומה בהתרחשותה של התאונה, כאשר הוא אומד את הרשלנות התורמת של הנאשם לתאונה, בשיעור של 40%.

לפיכך, מאור המכלול הנסיבתי הזה אני קובע את מתחם הענישה כנע בין עונש פסילה בפועל, של 3 חודשים, ועד לעונש פסילה בפועל, של 10 חודשים, לצד פסילה על תנאי, וקנס.

אין ספק, כי מכלול הנתונים שבפניי, משקף התרשלנות של שני נהגים, כאשר נהג הפיאט תורם באופן משמעותי יותר מהנאשם, להתרחשות התאונה. מעובדה זו לא ניתן להתעלם, שעה שגוזרים את עונשו של הנאשם. במילים אחרות, לולא התרשלנותו של נהג הפיאט, התאונה לא הייתה באה לעולם, וממילא הנאשם לא היה מובא בפניי למשפט.

יחד עם זאת, הנאשם הפגין מידה מסוימת של חוסר זהירות, והוא אף מצדד בקביעתו של השופט שדן בתביעה האזרחית, ובצדק, לכן, גם הוא תרם להתרחשותה של התאונה. בנסיבות אלה, העונש חייב לשקף הלימה ראויה בין הנסיבות, והתרומה של כל צד מהצדדים המעורבים, להתרחשות התאונה.

כן יש לקחת בחשבון, כי הטלת פסילה ממושכת על הנאשם תפגע בו ובמטה לחמו, תפגע במשפחתו, הנאשם מפרנס שני ילדים רכים בשנים.

עוד יש לקחת בחשבון, כי הנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט, נחסכה עדות של עדים רבים, שגם ההגנה התכוונה להביא לבית המשפט, והביע חרטה מלאה על מעשיו, הפנים את חומרת הדברים.

אשר לטענות התביעה, והפסיקה שהפנתה אליה, חוששני שאין הנדון דומה לראייה, ואסביר בקצרה.

ברע"פ 7257/12 **סנדרוביץ נ' מדינת ישראל** - פגע רכב בהולכת רגל, וגרם לה לפגיעה רב מערכתית קוגניטיבית ופיזית קשה ביותר. הולכת הרגל הייתה מורדמת ומונשמת למשך מספר חודשים ורק לאחר 8 חודשים שוחררה לביתה, ונותרה נזקקת לעזרתם הקבועה של שני מטפלים צמודים. המדינה עתרה שם למאסר בפועל, ולהחמרה ענישתית, והתסקיר, שהוגש בעניינו של הנאשם, המליץ על עבודות שירות. באותו מקרה נקבע כי רשלנותו של הנהג הייתה רשלנות רבה, אשר היה צריך לצפות שהולכי רגל ימצאו על מעבר חצייה, והוא "לקח על עצמו סיכון בלתי סביר לגרימת תוצאה קטלנית" (הדגשה שלי - ש.ב.).

ברע"פ 1583/14 **יאיר שמיר נ' מדינת ישראל** - ביצע הנאשם חציית קו רציף, תוך שהוא מבצע פנייה שמאלה, פניית פרסה, בניגוד לקו הפרדה רצוף, לא שם לב לדרך, החוסם את דרכו של רכב אחר וגורם להתנגשות קשה. הנפגע נחבל

חבלת ראש קשה עם שברים בגולגולת, שבגינה נזקק להחייאה מוחית ואשפוז ממושך. כמו כן, נגרם לו שבר באגן. גם כאן, הייתה רשלנות מאוד גבוהה של הנאשם, שעה שביצע פניית פרסה, תוך חציית קו הפרדה רצוף, בלי לשים לב לדרך ולתנועה הנגדית, וגורם לתאונה קשה ביותר.

ברע"פ 3616/13 **מדינת ישראל נ' רמו רז** באותו עניין התקרב הנאשם למעבר חצייה, מבלי שהבחין בשני הולכי רגל אשר חצו באותה עת את הכביש במעבר חצייה, פגע בהם וגרם לשניהם חבלות של ממש, כאשר לאחד מהם נגרמה פגיעת גולגולת קשה, והנפגעת השנייה, סבלה מפצע בפניה, שהצריך תפרים. הנאשם באותו עניין, יצא את גבולות הארץ, הוכרז כעבריין נמלט, ורק לאחר ששב ארצה, נתפס והובא לדין. תסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו, לא הטיב עמו. מהתסקיר עלה כי הוא לא נטל אחריות, נטה למזער את הנזק שגרם, ושירות המבחן לא מצא מקום להמליץ על הימנעות ממאסר בפועל או על אלטרנטיבה עונשית אחרת. נוכח חומרת מעשיו, נגזרו עליו העונשים שנגזרו עליו הכוללים מאסר לריצוי בפועל.

הנה כי כן, אין המקרים הללו שהובאו כתמיכה לעמדתה של המאשימה, בכדי לשקף אסמכתא דומה, אף לא רעיונית למקרה שהובא בפני בית משפט זה, ועל כן, לא ניתן לגזור מאסמכתאות אלה דבר וחצי דבר. אחזור ואדגיש כי מדובר בנאשם, אשר הוא עצמו נפגע פגיעות קשות ביותר, ונענש בידי שמיים, סבל ויסבול כל ימי חייו, מתוצאות נהיגתו הרשלנית, והטענות שהעלה, בדבר קרות התאונה, יש להן אחיזה מסוימת בחומר הראיות, דבר אשר לטעמי חייב להשתקף בהלימה עונשית ראויה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי פסילה בפועל.

הפסילה לא תחול על רכב הנכה של הנאשם, שמספר הרישוי שלו הוא מ.ר. 5669551.

רישיון הנהיגה נמסר לביהמ"ש, חישוב הפסילה יעשה מהיום. המזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה.

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

קנס בסך 1,800 ₪ או 18 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-9 תשלומים שווים ורצופים. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

עמוד 4

ניתן והודע היום ל' סיוון תשע"ו,
06/07/2016 במעמד הנוכחים.
שלמה בנג'ו , שופט

הוקלד על ידי הילה קניגסברג